

— de Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Europese Commissie verwijt Frankrijk dat het, via de vaste rechtspraak van de Conseil d'État, zijn hoogste bestuursrechter, heeft geweigerd ten volle uitvoering te geven aan het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique tegen Accor SA*, met name door met het Unierecht strijdige beperkingen te stellen aan de terugbetaling van de ten onrechte geheven belasting, te weten de roerende voorheffing.

In zijn op een prejudiciële vraag gewezen arrest *Accor* had het Hof van Justitie vastgesteld dat de Franse belastingregels ter voorkoming van economische dubbele belastingheffing over dividenden een discriminatie ter zake van de heffing van belasting over dividenden uit andere lidstaten van de EU handhaafden. De belastingen die Hof in strijd met het Unierecht heeft bevonden, moeten dus worden terugbetaald.

De Commissie is van mening dat Frankrijk het arrest van het Hof van Justitie op drie specifieke punten niet eerbiedigt:

- het houdt geen rekening met de belasting die de andere dan Franse kleindochterondernemingen al hebben voldaan;
- het handhaaft, ter beperking van het recht op terugbetaling van de betrokken vennootschappen, eisen inzake de bewijsvoering die niet voldoen aan de door het Hof van Justitie geformuleerde criteria;
- het beperkt het belastingkrediet absoluut tot een derde van het door andere dan Franse dochterondernemingen uitgekeerde dividend.

Deze inbreuken zijn bovendien te wijten aan het feit dat de Conseil d'État niet heeft voldaan aan zijn verplichting om het Hof van Justitie krachtens artikel 267 VWEU een prejudiciële vraag te stellen.

⁽¹⁾ Arrest van het Hof van 15 september 2011 (C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, EU:C:2011:581).

Hogere voorziening ingesteld op 11 juli 2017 door Deza, a.s. tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 11 mei 2017 in zaak T-115/15, Deza, a.s./ECHA

(Zaak C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Rekwirante: Deza, a.s. (vertegenwoordiger: P. Dejl, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Koninkrijk Denemarken, Koninkrijk der Nederlanden, Koninkrijk Zweden, Koninkrijk Noorwegen

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 11 mei 2017 in zaak T-115/15 vernietigen,
- besluit ED/108/2014 van ECHA van 12 december 2014 nietig verklaren,
- ECHA verwijzen in de kosten die voor rekwirante zijn opgekomen in de procedure in hogere voorziening voor het Hof van Justitie en de daaraan voorafgaande procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Het Gerecht heeft de REACH-verordening onjuist uitgelegd en toegepast.

Het Gerecht heeft de REACH-verordening onjuist uitgelegd en toegepast. Rekwirante blijft bij haar standpunt dat het besluit van ECHA ultra vires is vastgesteld, aangezien (i) ECHA niet de bevoegdheid heeft om een bestaande identificatie van de stof DEHP op grond van artikel 57, onder c), van de REACH-verordening aan te vullen met een nieuwe identificatie van die stof op grond van artikel 57, onder f), van de REACH-verordening; (ii) aan de vaststelling van het besluit van ECHA een onrechtmatige procedure is voorafgegaan; en (iii) met het besluit van ECHA een door de Raad en het Europees Parlement voorgeschreven bindende procedure voor de vaststelling van algemeen verbindende/geharmoniseerde criteria voor de identificatie van stoffen met hormoonontregelende eigenschappen wordt omzeild.

2) Het Gerecht heeft het rechtszekerheidsbeginsel onjuist uitgelegd en toegepast.

Waar (i) het besluit van ECHA een onduidelijke, onnauwkeurige en onvoorzienbare rechtssituatie in het leven heeft geroepen, waardoor rekwirante onmogelijk de precieze omvang van de aan haar opgelegde verplichtingen kan achterhalen; (ii) er geen algemeen verbindende/geharmoniseerde criteria voor de identificatie van stoffen met hormoonontregelende eigenschappen zijn; en (iii) ECHA niet de bevoegdheid heeft om een bestaande identificatie van de stof DEHP op grond van artikel 57, onder c), van de REACH-verordening aan te vullen met een identificatie van die stof op grond van artikel 57, onder f), van de REACH-verordening, is de conclusie van het Gerecht dat het besluit van ECHA niet in strijd is met rechtszekerheidsbeginsel onjuist.

3) De beoordeling van het besluit van ECHA door het Gerecht is in strijd met de eisen van de rechterlijke toetsing van besluiten van de instellingen en organen van de Unie. Voorts heeft het Gerecht de feiten en het bewijs onjuist opgevat.

4) Als gevolg van bovenstaande tekortkomingen heeft het Gerecht inbreuk gemaakt op de rechten die rekwirante ontleent aan en de beginselen die zijn vervat in het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name het recht op een eerlijk proces, het recht op ongestoord genot van eigendom en het rechtszekerheidsbeginsel.

Beroep ingesteld op 14 juli 2017 — Europese Commissie/Ierland

(Zaak C-427/17)

(2017/C 293/29)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve, gemachtigden)

Verwerende partij: Ierland

Conclusies

- verklaren dat Ierland niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen op grond van artikel 3, leden 1 en 2, bijlage I, afdeling A, en voetnoot 1 van richtlijn 91/271/EEG van de Raad inzake de behandeling van stedelijk afvalwater⁽¹⁾, door er niet voor te zorgen dat het in een gecombineerd systeem voor stedelijk afvalwater en regenwater opgevangen water in 14 agglomeraties overeenkomstig de eisen van richtlijn 91/271/EEG van de Raad wordt vastgehouden en voor behandeling wordt afgevoerd;
- verklaren dat Ierland niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen op grond van artikel 4, leden 1 en 3, gelezen in samenhang met de eisen van artikel 10 en bijlage I, afdeling B, van richtlijn 91/271/EEG van de Raad, door niet te voorzien in secundaire behandeling of een gelijkwaardig proces of door niet afdoende aan te tonen dat dienaangaande aan de eisen van richtlijn 91/271/EEG is voldaan met betrekking tot 25 agglomeraties;
- verklaren dat Ierland niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen op grond van artikel 5, leden 2 en 3, gelezen in samenhang met de eisen van artikel 10 en bijlage I, afdeling B, van richtlijn 91/271/EEG van de Raad, door niet ervoor te zorgen dat stedelijk afvalwater dat in de opvangsystemen van 21 agglomeraties terechtkomt, vóór lozing in kwetsbare gebieden aan een behandeling wordt onderworpen die verder gaat dan de in artikel 4 bedoelde behandeling en in overeenstemming is met de eisen van bijlage I, afdeling B, van richtlijn 91/271/EEG van de Raad;